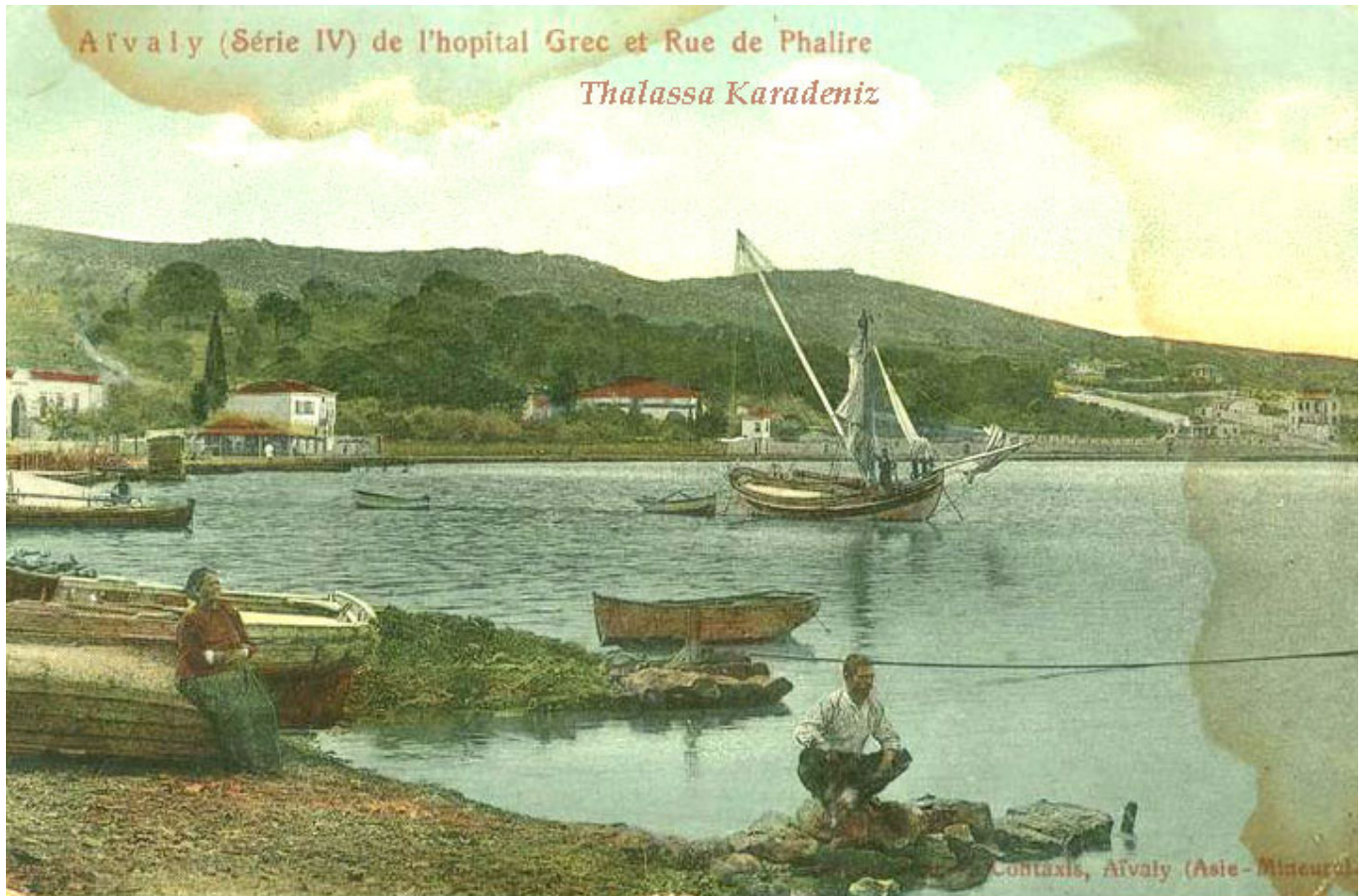

Τα Φώτα στ' Αϊβαλί

/ Γενικά

Στα θαλασσινά τα μέρη ρίχνουνε τον Σταυρό, ύστερ' από τη Λειτουργία των Θεοφανίων. Έτσι τον ρίχνανε καί στην πατρίδα μου, κ' ήτανε ένα θέαμα έμορφο και παράξενο.

Ξεκινούσε η συνοδεία από τη μητρόπολη. Μπροστά πηγαίνανε τα ξαφτέρουγα και τα μπαϊράκια, κ' ύστερα πηγαίνανε οι παπάδες με τον δεσπότη, ντυμένοι με τα χρυσά τα άμφια, παπάδες πολλοί κι αρχιμαντρίτες, γιατί η πολιτεία είχε δώδεκα εκκλησίες, και κατά τις επίσημες μέρες στις μικρές ενορίες τελειώνανε γλήγορα τη Λειτουργία και πηγαίνανε οι παπάδες στη μητρόπολη, για να γίνεται η γιορτή πιο επίσημη. Οι ψαλτάδες ήτανε και κείνοι κάμποσοι κ' οι πιο καλλίφωνοι, και ψέλνανε με μεγαλοπρέπεια βυζαντινά, δηλαδή ελ-ληνικά, κι όχι σαν σήμερα πού τρελλαθήκαμε και κάναμε την ψαλ-μωδιά μας σαν ανάλατα και ξενικά θεατρικά τραγούδια. Από πίσω ακολουθούσε λαός πολύς. [\(περισσότερα...\)](#)